

[Inger Merete Nordentoft.]

ærede minister fremkom med rettelser af de fejl, som jeg meget vel havde set, da jeg i dag fik lejlighed til at se mit ændringsforslag trykt. Jeg må gøre den højtærede minister opmærksom på, at jeg i denne sag har arbejdet under ganske andre forhold end udvalget og den højtærede minister. Jeg havde tiden, fra folketingsmødet sluttede i går kl. 12,15, til det begyndte i dag kl. 10, til at udarbejde mit ændringsforslag og til at få det afleveret så betids, at det kunne blive trykt, uden at det ville sinke forhandlingerne. Den højtærede minister talte om, at man, når man mødte hinanden, kunne forhandle sig til rette. Det kan man, men forudsætningen er, at man ikke sætter en bom for de mennesker, der skal være med til at forhandle sig til rette. Jeg har — og det er ikke min fejl — været udelukket fra forhandlingen der, hvor man forhandlede sig til rette.

Svend Jørgensen: Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen siger om lovforslagets § 16 og om præsternes stilling til skolen, at denne sag har nu fået sin afgørelse ved degnens sejr. Det er ikke rigtigt, men det er rigtigt, når det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen tror, at den ret, som præsten hermed har fået, vil blive mindst muligt udnyttet. Det tror jeg nemlig også, men jeg er bange for, at når den udnyttes, så er der andre ting, som dikterer præstens indgreb i skolearbejdet, og hvis lovens bestemmelse kun benyttes ved sådanne lejligheder, kan den dejligt undværes. Det ærede medlem udbryder med patos, at nu er det sket. Nej, det er ikke sket endnu med bestemmelsen i § 16, men det sker, det kan jeg forsikre det ærede medlem om; det sker næste gang, loven kommer til revision. Den danske folkeskole er gammel nok til at kunne stå på egne ben nu.

Til den højtærede undervisningsminister vil jeg sige, at jeg er fuldstændig klar over, at der ligger et stort og dygtigt arbejde bagved dette lovforslag. Det indledte jeg også med at sige; jeg sagde, at hvis der er nogen lov, der er blevet gennemarbejdet, synes det at være den, men jeg har alligevel det indtryk, at ingen er helt tilfreds med den, ligeså lidt som jeg selv. Men det afholder os formentlig ikke, i hvert fald ikke

mig, fra til sidst at stemme for lovforslaget, fordi det alligevel trods alt indeholder så mange fremskridt, at det bør gennemføres.

Angående amtsskolekonsulent Christoffer Hansen og Stige-sagen vil jeg sige, at det, man især angriber amtsskolekonsulenten for, er, at han skulle have opfordret lærer Johannes Hansen i Stige, endda gentagne gange, til at søge sin afsked, og disse angreb gentager den højtærede minister nu. Deroverfor har jeg anført lærer Johannes Hansens erklæring, hvori han udtrykkeligt fastslår, at amtsskolekonsulenten ikke har opfordret ham til at søge afsked, men har været rådgivende for ham, og jeg skal yderligere oplyse, at et medlem af Odense amts skoledirektion, og jeg kan også nævne navnet, førstelærer E. Rasmussen, Otterup, skriftligt overfor mig udtaler: der er for mig, der kender Christoffer Hansen, ingen som helst tvivl om, at han bliver behandlet uretfærdigt. Jeg mener ikke, der var gået nogle splinter af den højtærede undervisningsminister, om han her ville have erklæret, at ansvaret ikke alene skal ligge på amtsskolekonsulenten, men skal fordeles på de steder, hvor det rettelig hører hjemme.

Hans Thyge Jacobsen: Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, der jo som bekendt er degn, var utilfreds med min erklæring om, at degnen har sejret over præsten. Hele hans tale var imidlertid et fuldkomment vidnesbyrd om, at jeg har ret i, hvad jeg har sagt. Det er i sig selv en meget interessant kulturhistorisk epoke, der her er bragt til afslutning. Den vil sikkert blive genstand for mange interessante beskrivelser af historikere i kommende tid, men det ærede medlem behøver virkelig ikke at håne mig, fordi jeg som repræsentant for præstestanden står og overgiver mig til det ærede medlem som repræsentant for degnestanden. Det ærede medlem behøver ikke at håne mig, for når alt kommer til alt, har den danske kirke vel betydet noget for den danske skole. Glem ikke det!

Når jeg har taget ordet nu, er det for at gøre opmærksom på, hvad der sker, for befolkningen må gøre sig klart, hvad der sker. Præsten har „ret til at overvære“ — ja, det har alle mennesker. Jeg hører nok, den højtærede undervisningsminister er i